

Odpadnutie od viery - môže kresťan stratiť spásu?

Môžeme stratiť spasenie, ktoré sme už raz získali?

„Raz spasený - navždy spasený“ — často sa stretávame s týmto učením napriek tomu, že viaceré pasáže Nového zákona s určitou tvrdia, že kresťan môže od Boha odpadnúť.

Táto téma úzko súvisí s mnohými ďalšími otázkami o kresťanskom živote, učení o Bohu, o človeku a o spasení. Naším zámerom je preto túto tému skúmať a vysvetliť, prečo popieranie možnosti straty spasenia nezodpovedá biblickému učeniu.

Popretie možnosti odpadnutia zásadne spochybňuje samotnú Božiu bytosť — Jeho lásku, ktorá sa odzrkadľuje v slobode a bytí človeka stvoreného na Boží obraz. Dôsledkom takéhoto chápania je, že ľudia neberú dostatočne vážne dôsledky hriechu a boj proti nemu. Strácajú rešpekt pred Božou milosťou a svätosťou, ktoré nás vedú k obráteniu a posväteniu. Každý kresťan iste vynaloží úsilie, aby našiel jasnú a jednoznačnú odpoveď na túto otázku.

Okrem toho by sme chceli poukázať na to, že odpadnutie od viery nemusí nastať len vtedy, keď niekto vedome a otvorene odmietne vzťah s Bohom. Odpadnutie môže byť tiež dôsledkom dlhodobého zotrúvania v hriechu. Dúfame, že táto téma posilní ľudí v pravde a bude varovaním proti nesprávnemu učeniu.

Dávajte si pozor, bratia, aby nik z vás nemal zlé a neverné srdce a neodpadol od živého Boha. (Hebrejom 3:12) [1]

Obsah

- 1 Vzťah s Bohom
- 2 Čo hovorí Nový zákon?
 - 2.1 Obraz o vínnom kmeni
 - 2.2 List Hebrejom (Židom)
 - 2.3 Dávajte si pozor, bratia, aby nik z vás nemal zlé a neverné srdce a neodpadol od živého Boha... (Hebrejom 3:12)
 - 2.4 Viera v nesprávne učenie môže zapríčiniť odpadnutie
 - 2.5 Listy Jána
- 3 Ale ten kto vytrvá do konca, bude spasený
- 4 Verše, ktoré sa často používajú ako argumenty proti možnosti straty spasenia:
 - 4.1 Božie dieťa
- 5 Bežné dôvody, prečo ľudia odmietajú učenie o odpadnutí
 - 5.1 Nedostatok záujmu o druhých
 - 5.2 Vzdanie sa boja proti hriechu
- 6 Falošné učenia, ktoré súvisia s témou odpadnutie
 - 6.1 Zdôrazňovanie Božej milosti na úkor zodpovednosti človeka:
 - 6.2 Predurčenie a popieranie slobodnej vôle človeka

⚓ 1 Vzťah s Bohom

Živý Boh chce mať s nami živý vzťah. Stvoril nás na svoj obraz — ako slobodných ľudí a skutočný odraz svojej bytosti. Koná vždy podľa lásky, ktorá je podstatou Jeho prirodzenosti — Boh s nami nikdy nezaobchádza ako s bábkami. Naopak, rešpektuje naše rozhodnutia a akceptuje ich dopad na nás aj s dôsledkami, ktoré prinesú.

Živý vzťah sa môže vyvinúť jedine na základe slobodného rozhodnutia. Rovnako, ako sa môžeme slobodne rozhodnúť pre živý vzťah s Bohom, presne tak sa môžeme rozhodnúť od Boha odvrátiť. Nový zákon jasne hovorí o nebezpečenstve straty milosti spásy, zapríčinennej klamom hriechu, ktorá končí v zaslepení a temnote – v zatratení. Odpadnutie preto chápeme ako stratu alebo odmietnutie vzťahu s Bohom.

⚓ 2 Čo hovorí Nový zákon?

⚓ 2.1 Obraz o vínnom kmeni

Ja som pravý vinič a môj Otec je vinohradník. On každú ratolesť, ktorá na mne neprináša ovocie, odrezáva, a každú, ktorá ovocie prináša, čistí, aby prinášala viac ovocia. Vy ste už čistí pre slovo, ktoré som vám povedal. Ostaňte vo mne a ja vo vás. Ako ratolesť nemôže prinášať ovocie sama od seba, ak neostane na viniči, tak ani vy, ak neostanete vo mne. Ja som vinič, vy ste ratolesti. Kto ostáva vo mne a ja v ňom, prináša veľa ovocia; lebo bezo mňa nemôžete nič urobiť. Ak niekto neostane vo mne, vyhodí ho von ako ratolesť a uschne. Potom ich pozbierajú, hodia ich do ohňa a zhoria. (Ján 15:1-6)

Každá ratolesť, ktorá neprináša ovocie, bude vyfátá a spálená. Ratolesť môže prinášať ovocie jedine ak „zostáva na viniči“ — čo znamená, keď je s ním jedno. Ratolesť má živé spojenie s vínnym kmeňom. Ježiš hovoril o ľuďoch, ktorí s ním majú vzťah. Ktokoľvek nezostáva vo vzťahu s ním, stáva sa neplodným a obrazne povedané, bude „vyfátý a spálený“, teda stratí spasenie.

⚓ 2.2 List Hebrejom (Židom)

Veď nie je možné, aby tí, čo už raz boli osvietení a okúsili nebeský dar, tí, čo sa stali účastníkmi Ducha Svätého, zakúsili dobré Božie slovo a sily budúceho veku, a potom odpadli, aby sa znova obnovili pokáním, pretože v sebe znova križujú Božieho Syna a vystavujú ho na posmech. Aj zem, ktorá pije dážď, čo na ňu často padá, a rodí užitočnú bylinu tým, pre koho ju obrábajú, dostáva požehnanie od Boha. Ak však rodí trnie a bodľáč, je zavrhnutá a blízka kliatbe; jej koniec je spálenie. (Hebrejom 6: 4-8)

Keď ľudia, ktorí sa raz obrátili — „boli osvietení a stali sa účastníkmi Ducha Svätého“, znova upadnú do života v hriechu — „znova križujú Božieho Syna“, v prenesenom význame — „vystavujú ho na posmech.“ Takíto ľudia zapierajú silu spasenia v Ježišovi, lebo spasenie vedie veriacich k slobode od hriechu. Zo zatvrdenosti a zaslepenosti, ktorú si sami zvolili, sa nemôžu znova obrátiť.

Len o tých, ktorí sa už predtým raz obrátili, môžeme povedať, že „sa stali účastníkmi Ducha Svätého“ (výraz „účastníci“ použil autor listu aj v 3. kapitole v 1. verši o adresátoch svojho listu: „Preto, svätí bratia, účastníci nebeského povolania...“). Aj vyjadrenie „aby sa znova obnovili pokáním“ naznačuje, že ide o kresťanov, ktorí sa vracajú k starému životu. „Znova križovať Božieho Syna“ môže len niekto, kto zakúsil

spasiteľské dielo.

„Okúsiť nebeský dar“ neznamena len ochutnanie alebo vyskúšanie niečoho nového, čo je nám v zásade cudzie, ako to niektorí interpretujú. Napr. v Hebrejom 2:9 je napísané, že Ježiš „okúsil smrť“. Nikto by však netvrdil, že Ježiš skutočne nezomrel.

Lebo ak dobrovoľne hrešíme po prijatí poznania pravdy, potom už niet obety za hriechy, ale iba hrozné očakávanie súdu a žiara ohňa, ktorý strávi protivníkov. Ak niekto poruší Mojžišov zákon, zomrie bez milosrdenstva na základe dvoch alebo troch svedkov; uvážte, o čo hroznejší trest si zaslúži ten, kto šliape po Božom Synovi, znevažuje krv zmluvy, v ktorej bol posvätený, a tupí Ducha milosti? Ved' poznáme toho, ktorý povedal: „Mne patrí pomsta, ja sa odplatím.“ A zasa: „Pán bude súdiť svoj ľud.“ Je hrozné padnúť do rúk živého Boha. (Hebrejom 10:26-31)

Tieto verše hovoria o ľuďoch, ktorí „prijali poznanie pravdy“. Autor medzi nich zahŕňa samého seba. V Novom zákone je prijatie poznania pravdy podmienkou, aby sa niekto stal kresťanom. „Očakávanie súdu a žiary ohňa, ktorý strávi protivníkov“ sa môže vzťahovať len na ľudí, ktorí sú večne oddelení od Boha. Časť: „potom už niet obety“... naznačuje, že predtým títo ľudia prijali Ježišovu obetu, a tak už boli posvätení krvou zmluvy.

Podľa tejto pasáže kresťan môže stratiť spásu, ak úmyselne a vedome zotrúva v hriechu. Odpadnutie nenastáva len vtedy, keď kresťan vedome odmietne svojho Spasiteľa. Nastáva už v postupnom navracaní sa k hriechu, ktoré je často nepostrehnuteľné, keď veriaci majú medzi sebou povrchné vzťahy. Konečný stav takého človeka je horší, ako toho, ktorý sa kresťanom nikdy nestal.

2.3 Dávajte si pozor, bratia, aby nik z vás nemal zlé a neverné srdce a neodpadol od živého Boha... (Hebrejom 3:12)

Tento verš mal za cieľ povzbudiť čitateľov, aby dávali pozor na svojich bratov a sestry v spoločenstve, aby nikto nemal neverné srdce, ktoré by „odpadlo od živého Boha“. Môžeme tu vidieť úzku spojitosť medzi odpadnutím a nedostatkom odovzdanosti a zodpovednosti veriacich jeden za druhého.

Už sme sa stretli s námietkami, že zmienené pasáže sa nevzťahujú na kresťanov, hoci celý list Židom hovorí k bratom a o bratoch vo viere:

Ale túžime, aby každý z vás prejavoval rovnakú horlivosť za plné rozvinutie nádeje až do konca, aby ste nezleniveli, ale aby ste napodobňovali tých, čo vierou a vytrvalosťou sú dedičmi prislúbení. (Hebrejom 6:11-12)

Adresáti listu Hebrejom nestoja pred krokom pokánia zo starého života „formálnych kresťanov“, ale majú vytrvať do konca, byť ostrážitými a nezpohodlní na ceste, ktorú začali.

Autor listu oslovuje a napomína svojich čitateľov ako bratov. Videl, že niektorí z nich boli slabí vo viere, ale predsa ich považoval za kresťanov. Z napomenutí vidíme, že začali zanedbávať účasť na spoločenstve a bratskú starostlivosť. Taktiež im hrozilo, že sa znova zapletú do hriechu a zatvrdia sa. Ako bývalí židia (z toho názov listu – Hebrejom, v iných prekladoch Židom) silne cítili príťažlivosť k chrámovému kultu, ktorého sa v minulosti zúčastňovali. Tým však „zabudli“ na očistenie, ktoré v Kristovi zažili, pretože boli vlašní a báli sa osočovania zo strany Židov. (Hebrejom 10:23-29)

Napriek prísnejším napomenutiam sa nedá z opísanej situácie vyvodiť, že adresáti listu neboli kresťanmi.

Okrem toho, často zveličovaný rozdiel medzi „papierovými kresťanmi“ a skutočnými kresťanmi nemôžeme nájsť ani v Liste Hebrejom, ani v ostatných častiach Nového zákona.

⚓ 2.4 Viera v nesprávne učenie môže zapríčiniť odpadnutie

Vy, čo chcete byť ospravedlnení zo zákona, odtrhli ste sa od Krista, vypadli ste z milosti. (Galatským 5:4)

V Novom zákone je varovanie proti odpadnutiu silne spojené s výzvou zachovať správne učenie, čoho dobrým príkladom je list Galatským kresťanom. Na začiatku svojho listu Pavol vyjadruje, že je veľmi znepokojený, pretože sa dali tak ľahko zlákať „iným evanjeliom“ (Gal 1:6–9). Z kontextu listu sa dá vidieť, že zvodcami týchto kresťanov (pôvodom z pohanov) boli židia, ktorí od nich vyžadovali zachovávať Mojžišov zákon ako podmienku Božej priazne.

Pavol dobre vedel, že odvrátenie sa od Krista, od živého — Duchom vedeného života k formalistickým, kultovým skutkom znamená „odpadnutie od milosti“. Pretože spasenie je dané Božou milosťou, keď niekto od tejto milosti odpadne, znamená, že stratí spásu.

V liste Galatským 4:11 Pavol vyjadruje svoje starosti o Galatských, či pre nich nepracoval nadarmo. Keby nebolo možné odpadnúť, takéto starosti by vôbec neboli na mieste.

Duch výslovne hovorí, že v posledných časoch niektorí odpadnú od viery a budú sa pridŕžovať zvodných duchov a učenia démonov... (1. Timoteovi 4:1)

Ako je z listu Timoteovi viditeľné, mladí kresťania boli konfrontovaní aj s inou nebezpečnou herézou. Raná forma gnózy (1. Timoteovi 6:20) už odviedla niektorých kresťanov od viery a „stroskotali“, ako to bolo s Hymeneom a Filétom (1. Timoteovi 1:18–20 a 2. Timoteovi 2:17).

Tiež lakomstvo a všelijaké túžby odviedli niektorých veriacich od viery (1. Timoteovi 6:6–10 a 5:14–15).

⚓ 2.5 Listy Jána

Keď niekto vidí, že jeho brat pácha hriech, ktorý nevedie k smrti, nech prosí a Boh mu dá život, totiž tým, čo páchajú hriech, ktorý nevedie k smrti. Je aj hriech, ktorý vedie k smrti; o takom nehovorím, že sa treba zaň modliť. (1 J 5:16)

Keď Ján písal tieto verše, predpokladal existenciu hriechu, ktorý vedie k smrti. To znamená, že dôsledkom páchania hriechu je duchovná smrť.

⚓ 3 Ale ten kto vytrvá do konca, bude spasený

Okrem veršov, ktoré priamo hovoria o nebezpečenstve odpadnutia od Boha, je v Novom zákone veľa ďalších pasáží, ktoré naliehajú na kresťanov, aby vytrvali v poslušnosti voči Bohu.

Brat vydá na smrť brata a otec dieťa. Deti povstanú proti rodičom a pripravia ich o život. Všetci vás budú nenávidieť pre moje meno. Ale kto vytrvá do konca, bude spasený.

(Matúš 10: 21–22)

Iné pasáže, ktoré vyjadrujú to isté: 1. Kor. 15:1–2; Koloským 1:21–23 a Hebrejom 10: 35–39.

Niektorí ľudia hovoria, že pasáže o odpadnutí vyjadrujú len vážne varovania. Ak ich niekto ignoruje, nestratí večný život, pretože Boh ho aj tak nakoniec nepotrestá. Iba príde o svoju odmenu.

Ak neposlušnosť v skutočnosti nemá konečné dôsledky, prečo potom tak veľa biblických textov zdôrazňuje vytrvalosť až do konca? Boh, ktorý je vždy pevný a pravdivý v tom, čo hovorí, určite nepoužíva prázdne napomenutia, aby svoje deti viedol k poslušnosti! Dokonca v našej ľudskej pedagogike takýto prístup neobstojí a úplne sa odmieta.

Všetky biblické pasáže, ktoré pripomínajú kresťanom potrebu vytrvalosti dokazujú, že kresťania by mali pracovať na svojom spasení s bázňou a chvením (Filipským 2:12) cez zápas o svätosť a poslušnosť. Všetky tieto pasáže vyjadrujú, že „závod“ nestačí len dobre začať, ale aj dokončiť:

Neviete, že tí, čo bežia na štadióne, bežia síce všetci, ale iba jeden dosiahne víťaznú cenu? Bežte tak, aby ste sa jej zmocnili. A každý, kto závodí, zdržuje sa všetkého; oni preto, aby dosiahli porušiteľný veniec, my však neporušiteľný. Ja teda tak bežím, nie ako na neisto, tak bojujem, nie akoby som bil do vetra. Ale krotím svoje telo a podrobujem si ho, aby som azda, kým iným kážem, sám nebol zavrhnutý. (1. Kor 9:24–27)

Už Starý zákon odhaľuje, že Boh zabudne na naše predošlé hriechy, ak sa z bezbožnosti obrátíme. Ale ak sa k hriechu navrátíme, naša predchádzajúca spravodlivosť nám nijako nepomôže.

A keby sa odvrátil spravodlivý od svojej spravodlivosti a páchal by nepravosť robiac podľa všetkých ohavností, ktoré robí bezbožný, či azda bude žiť? Niktorá jeho spravodlivosť, ktorú činil, nespomenie sa. Pre svoju vierolomnosť, ktorej sa dopustil, a pre svoj hriech, ktorý spáchal, pre tie zomrie. (Ezechiel 18:24)

Prečo boli v Starom zákone také tvrdé tresty? Či nevychovávali aj nás, aby sme sa vyhýbali a zdržiavali hriechu a tým sa vyhli jeho ničujúcim duchovným následkom ako zatvrdenie srdca a odcudzenie od Boha?

⚓ 4 Verše, ktoré sa často používajú ako argumenty proti možnosti straty spasenia:

Čo teda na to povieme? Ak je Boh za nás, kto je proti nám? Keď on vlastného Syna neušetril, ale vydal ho za nás všetkých, akože by nám s ním nedaroval všetko!? Kto obžaluje Božích vyvolencov? Boh, ktorý ospravedľňuje? A kto ich odsúdi? Kristus Ježiš, ktorý zomrel, ba viac — ktorý bol vzkriesený, je po pravici Boha prihovára sa za nás? Kto nás odlúči od Kristovej lásky? Azda súženie, úzkosť alebo prenasledovanie, hlad alebo nahota, nebezpečenstvo alebo meč? A som si istý, že ani smrť ani život, ani anjeli, ani kniežatstvá, ani prítomnosť, ani budúcnosť, ani mocnosť, ani výška, ani hĺbka, ani nijaké iné stvorenie nás nebude môcť odlúčiť od Božej lásky, ktorá je v Kristovi Ježišovi, našom Pánovi. (Rímskym 8: 31–35 a 38–39)

Táto pasáž hovorí o Božej vernosti voči svojim deťom. Ak kresťan ostáva verný Bohu, žiadna tretia strana, žiadna cudzia moc, dokonca ani samotná smrť ho nemôže od Boha oddeliť.

Božím plánom je, aby každý kresťan ostal pevným až do konca. K tomu každý z nás od neho dostáva potrebnú silu. Táto pasáž však nevysvetľuje, čo sa stane, keď človek už nie je ochotný bojovať proti hriechu a oddelí sa od Boha. Nemôžeme očakávať, že každé Božie zaslúbenie je sprevádzané úplným zoznamom podmienok.

A vôľa toho, ktorý ma poslal je, aby som nestratil nič z toho, čo mi dal, ale aby som všetko vzkriesil v posledný deň. (Ján 6:39)

Samozrejme, že Boh nechce, aby niektorý kresťan bol stratený. Napriek tomu nezasahuje do našich vlastných rozhodnutí, lebo nám z lásky dal slobodnú vôľu. Jeho zvrchovanosť tým nie je v žiadnom prípade ohrozená.

Podľa 1. listu Timoteovi 2:4 je Božou vôľou, aby všetci ľudia spoznali pravdu a boli skrze pravdu spasení. Prečo je potom tak veľa ľudí, ktorí Boha nehľadajú? Odpoveďou je, že väčšina ľudí nechce zmeniť svoj život podľa Božej vôle. Podobne kresťan môže stratiť svoju spásu, ak sa už viac nenechá Bohom meniť – keď viac miluje hriech ako toho, ktorý ho môže od hriechu chrániť.

Moje ovce počúvajú môj hlas, ja ich poznám a ony idú za mnou. Ja im dávam večný život. Nezahynú nikdy a nik mi ich nevytrhne z ruky. (Ján 10: 27-28)

Toto miesto hovorí o Božej vernosti. Výraz „vytrhnúť z mojich rúk“ ukazuje, že Ježiš hovorí o vonkajšom vplyve. Boh nás uschopní ostať vernými, keď ho prosíme o pomoc. Ježiš nás však nebude držať vo svojich rukách nasilu, keď budeme vyjadrovať našu nevôľu byť mu poslušní.

V ňom ste boli aj vy, keď ste počuli slovo pravdy, evanjelium o svojej spáse, a keď ste v neho uverili, označení pečatou prislúbeného Ducha Svätého, ktorý je závdavkom nášho dedičstva na vykúpenie tých, ktorých si získal, na chválu jeho slávy. (Efezským 1:13-14)

A nezarmucujte Svätého Božieho Ducha, v ktorom ste označení pečatou na deň vykúpenia. (Efezským 4:30)

Boh nám povedal jasné „áno“ a označil si nás „pečatou“ ako svoje vlastníctvo. Toto Božie „áno“ nás zaväzuje k vernosti, aby sme nezarmucovali Jeho Ducha.

⚓ 4.1 Božie dieťa

Niektorí ľudia porovnávajú vzťah s Bohom so vzťahom medzi rodičom a dieťaťom. (Dieťa nikdy neprestane byť dcérou alebo synom svojich rodičov, nech urobí čokoľvek). Týmto chcú ukázať, že takisto vzťah medzi Bohom a veriacim je nezrušiteľný. Vyjadrenie „Božie deti“ je obraz, ktorý nemôžeme vo všetkých ohľadoch preniesť na vzťah s Bohom. Nikto sa z vlastného rozhodnutia nestáva dieťaťom svojho ľudského otca, avšak z vlastného rozhodnutia sa môžeme stať Božími deťmi.

Samozrejme, že človek, ktorý odpadne od Boha aj naďalej ostáva jeho stvorením podobne, ako ostane dieťaťom svojich rodičov, aj keby s nimi už nemal žiaden vzťah. Ako len tí, ktorí prijímajú Ježiša, sa stávajú Božími deťmi, takisto spasení budú len tí, ktorí mu ostanú vernými.

⚓ 5 Bežné dôvody, prečo ľudia odmietajú učenie o odpadnutí

⚓ 5.1 Nedostatok záujmu o druhých

Druhých môžeme viesť iba k tomu, čo sme sami ochotní žiť. Je to naozaj tak, že keď niekto začne veriť, má okolo seba živé príklady ozajstného, každodenného učenia?

Mnohí zanedbávajú spoločenstvo. Osobné záujmy sú pre nich dôležitejšie než duchovný život druhých a zodpovednosť sa presúva na úzky kruh vedúcich alebo celkom chýba. V dôsledku toho mnohí neposudzujú svoje hriechy a nevzdávajú sa ich, mnohým chýba potrebné napomenutie a vracajú sa do svojich starých hriechov. V takejto situácii je pohodlnejšie prijať učenie, že aj napriek životu v hriechu kresťan nikdy nemôže spásu stratiť.

Ak sa teda tí, čo poznaním nášho Pána a Spasiteľa Ježiša Krista unikli poškvárnám sveta, znova do nich zapletú a dajú sa premôcť, ich koniec je horší, ako bol začiatok. Bolo by pre nich lepšie, keby neboli vôbec poznali cestu spravodlivosti, ako ju poznať a odvrátiť sa od svätého prikázania, ktoré sa im zverilo. Prihodilo sa im to, čo hovorí pravdivé príslovie: „Pes sa k tomu vrátil, čo vyvrátil a umyté prasa váľa sa v blate zasa.“ (2. list Petra 2: 20-22)

⚓ 5.2 Vzdanie sa boja proti hriechu

Ak je pre niekoho Boh najdôležitejší, nebude mu chýbať dostatok lásky pre odhodlaný boj proti hriechu:

A ak ťa zvádza na hriech tvoje oko, vylúp ho a odhod' od seba: je pre teba lepšie, keď vojdeš do života s jedným okom, ako keby ťa mali s obidvoma očami vrhnúť do ohnivého pekla. (Mat 18:9)

Ak sa boj proti hriechu pre niekoho zdá príliš veľkým zapretím, potom mu bude oveľa bližšie priať si istotu, že Boha nikdy nemôže opustiť.

⚓ 6 Falošné učenia, ktoré súvisia s témou odpadnutie

⚓ 6.1 Zdôrazňovanie Božej milosti na úkor zodpovednosti človeka:

Niektorí ľudia si myslia, že Boh pôsobí všetko v príhodnom čase bez nášho vlastného úsilia a tých, ktorí zdôrazňujú zodpovednosť žiť podľa Kristových prikázaní označujú za seba-spravodlivých.

Je pravdou, že Boh v nás „pôsobí, že chceme i konáme“ čo sa mu páči (Filipským 2,13), takže nikto sa pred ním nemôže chváliť svojimi skutkami. Čo z toho, čo môžeme dať, sme nedostali? Napriek tomu, nikto z nás nemôže túto milosť úplne pochopiť a prinášať ovocie, ak by sa zo všetkých síl nesnažil byť mu oddaný a poslušný.

Ježiš mu odpovedal: „Kto ma miluje, bude zachovávať moje slovo a môj Otec ho bude milovať; prideme k nemu a urobíme si uňho príbytok. Kto ma nemiluje, nezachováva moje slová. A slovo, ktoré počujete, nie je moje, ale Otcovo, toho, ktorý ma poslal. (Ján 14: 23-24)

Tak aj viera: ak nemá skutky, je sama v sebe mŕtva. (Jakub 2:17)

📌 6.2 Predurčenie a popieranie slobodnej vôle človeka

Predurčenie vo forme, akej verili Augustín, Luther alebo Kalvín hovorí, že:

Boh nielen pozná budúcnosť každého človeka, ale sám vopred určuje, kto dosiahne spasenie (Luther). Kalvín dokonca učil, že Boh predurčuje aj tých, ktorí spasení nebudú.

Tento spôsob myslenia nerešpektuje slobodnú vôľu človeka. Jeho schopnosť vlastného rozhodnutia pokladá za neexistujúcu. Veríme, že odpadnutie od Boha je prejavom slobodnej vôle. Preto každý, kto popiera skutočnú existenciu slobodnej vôle človeka, spravidla popiera aj možnosť odpadnutia.

Na základe uvedených dôvodov a mnohých ďalších, ktoré sme v tejto téme neuviedli, sme presvedčení, že kresťania musia prijať jednoznačné stanovisko v tejto otázke.

Nikto nemusí mať strach z odpadnutia, pokiaľ voči Bohu prejavuje úctu a rešpekt, ľutuje, vyznáva a opúšťa hriech.

Radi odpovieme na akékoľvek otázky, ktoré by ste mali k tejto téme.

Pokiaľ máte myšlienky alebo otázky k tomuto textu, budeme radi, keď nám napíšete.

Vaša e-mailová adresa

Vaša správa

Odosla?

Poznámky:

1. všetky biblické citáty sme použili z Katolíckeho prekladu Svätého Písma.

© 2022 www.krestania.info - Všetky práva vyhradené.

Uvedené biblické pasáže sú prevzaté z prekladov: Preklad prof. Jozefa Roháčka © 1936 - 1969, Evanjelický preklad © 1995 – podľa prekladu redakčnej komisie Slovenskej evanjelickej cirkvi a.v. v SR a Katolícky preklad © 1968 Slovenský ústav sv. Cyrila a Metoda, Rím, b. t. 1968.

Články zverejnené na týchto webových stránkach alebo ich časti môžu byť použité v nezmenenej forme pre súkromné účely.

Publikovanie alebo použitie týchto dokumentov v akejkoľvek inej forme alebo pre akýkoľvek iný účel podlieha nášmu súhlasu.

Webová stránka môže obsahovať odkazy na internetové stránky tretej strany. Ich zverejnenie neznamená, že ich obsah schvaľujeme, prijímame alebo s ním súhlasíme.